

‘We komen samen veel verder dan alleen’



Mariëlle Bothof (49) en **Mirjam Broekhuizen** (34) vormen samen de nieuwe directie van huisartsenorganisatie Medicamus in Harderwijk. De benoeming van half juli kwam een paar maanden na het vertrek van Roland Ekkelenkamp. Als directeur was Roland altijd het gezicht van de club. Maar achter de schermen werkte hij al jaren nauw samen met Mariëlle en Mirjam. Destijds waren zij de eerste werknemers van Medicamus. Hoe kijken de kersverse directeuren naar hun nieuwe rol en de toekomst van deze belangrijke ondersteunende organisatie?

door Marco van den Berg

Eerst iets over de foto's bij dit interview, want die tandem is natuurlijk niet zomaar gekozen. Daar hoort een verhaal bij. Tijdens de fotosessie zit Mirjam achterop en zij maakt aardig tempo, merkt Mariëlle. Die schaterlach op de foto's is niet geveinsd; er wordt behoorlijk doorgetrokken in de bochten en dat maakt het nodige los.

Aanjager

"Mirjam is de aanjager van ons twee", zegt Mariëlle na een paar rondjes over het Bouw- en Infrapark, waar Medicamus sinds begin dit jaar kantoor houdt. "En Mariëlle let juist goed op de details en is meer van de verfijning. Die zal vaker zeggen: ho ho ho, hebben we hier wel aan gedacht?", vertelt Mirjam.

Zo doen ze het eigenlijk al jaren. Ze kennen en vertrouwen elkaar, durven ook eerlijk te zijn en belangrijk: ze vullen elkaar heel goed aan. "Dat hebben we ook gemerkt bij het samen opstellen van stukken", vertelt Mirjam. "Dat gaat razendsnel. Echt: taktaktak. Als het nodig is, pakken we makkelijk over. We komen samen veel verder dan alleen."

Het duo MB2 worden ze al genoemd, gezien de initialen. Ook wel: M&M. Allebei zijn ze statutair directeur van de drie BV's. Mariëlle is de voorzitter van de raad van bestuur, die naast Mirjam en Mariëlle ook bestaat uit de medisch directeuren Pieter Buis (zorg en facilitair) en Alja Sluiter (spoedpost).

Nieuw tijdperk

Half juli besloot het bestuur van Medicamus unaniem tot de benoeming over te gaan. Ook de medisch directeuren hebben alle vertrouwen in dit duo. In de paar maanden voor hun benoeming

hebben Mariëlle en Mirjam collega's en huisartsen gesproken en onderzocht hoe binnen de organisatie wordt gedacht over dit post-Roland-tijdperk.

Mariëlle: "We vroegen de collega's wat het vertrek van Roland met hen deed en wat het zou betekenen voor de organisatie. Maar ook welke kansen en bedreigingen zij zien voor de organisatie en of zij ruimte ervaren om zichzelf verder te ontwikkelen." Die input hebben Mariëlle en Mirjam gebruikt voor een rapport over de organisatie en hun eigen eventuele nieuwe positie.

Overdracht

"Roland was het gezicht van Medicamus", vertelt Mariëlle. "Dat was ook de afspraak: hij trad naar buiten. Maar hij heeft ons in de afgelopen jaren al min of meer voorbereid op zijn vertrek, door ons in alles mee te nemen. Nee, hij vertelde er niet bij dat hij bezig was met een overdracht. Maar achteraf heeft het wel zo uitgedrukt. En gelukkig maar, want daarom zijn wij er nu ook helemaal klaar voor."

Mirjam: "Ik vertel mensen vaak dat ik de Roland Ekkelenkamp Academie heb gevolgd. Die man heeft mij zoveel geleerd over mijzelf en over dit werk."





Mariëlle Bothof

Ruim zestig collega's

Mariëlle was begin 2008 de eerste werknemer van Medicamus. De organisatie richtte zich destijds alleen nog op diabetes ketenzorg. Uiteraard kon ze niet vermoeden dat Medicamus zo hard ging groeien en dat ze ooit nog directeur zou worden.

Mariëlle: "Het vertrek van Roland voelde bijna als een echtscheiding. We hebben elf jaar lang waanzinnig samengewerkt en echt alles gedaan. Gelachen, gejoint, gedanst en soms ook ruzie gemaakt. Zijn vertrek deed fysiek pijn, maar al heel snel daarna kwam ook het gevoel van: nu is het de beurt aan ons en aan mij. Er kwam opeens heel veel energie vrij. Dat ik zelfs dacht: oei, misschien heeft dat wel net iets te lang vastgezeten."

Mariëlle komt uit een ondernemersfamilie en kon indertijd ook de stroopwafelfabriek van haar vader overnemen. "Daar heb ik bewust niet voor gekozen, maar dat zakelijke en ondernemende zit er wel degelijk in."

'Weg rust'

Ook de loopbaan van Mirjam is bijzonder; ooit begon zij als doktersassistente bij een huisartsenpraktijk in Nunspeet. In 2010 werd ze diabetes zorgcoördinator bij Medicamus en ontwikkelde zij zich tot regiomanager. Daarnaast werkte ze al sinds 2007 als triagist op de huisartsenpost in Harderwijk. Vooral dankzij de begeleiding van Roland kreeg Mirjam steeds meer zicht op haar werkelijke mogelijkheden. "Het is wel bizar hoe het is gegaan. De zaterdag voordat Roland zijn vertrek bekendmaakte, had ik net bedacht dat mijn leven min of meer perfect was. Fijn gezin, iedereen gezond, werk leuk. En toen kwam dit aanbod voorbij. Weg rust."

Mirjam ervaart een gezonde spanning rondom de nieuwe job. "Als directeur moet je jezelf kunnen blijven. De lat ligt hoog. Wij zijn geen Roland, maar Mirjam en Mariëlle, weliswaar op een andere positie. Mijn werkervaring beschouw ik als waardevol: het is juist heel mooi voor de



Mirjam Broekhuizen

achterban en de ketenpartners dat er veel kennis meegaat in die nieuwe functie. Ik leer weer nieuwe dingen en ben benieuwd wat de toekomst ons brengt. Laat duidelijk zijn: ik heb er enorm veel zin in.”

Persoonlijkheid

Voorafgaand aan de benoeming hebben ze samen een coaching-traject doorlopen. Ook deden beiden een assessment om alle facetten van hun persoonlijkheid, competenties en samenwerking goed onder de loep te nemen. De uitkomst was weinig verrassend: deze dames zijn gewaagd aan elkaar en kunnen keigoed samenwerken. Maar hoe komt dat eigenlijk? Wat is dan die onderlinge chemie?

Mirjam: “We hebben hetzelfde gevoel bij de organisatie; alsof het je eigen bedrijf is waar je helemaal voor gaat. En we hebben dezelfde snelheid van handelen. Ik weet nog dat Roland een keer voorbij liep toen ik met Mariëlle aan de telefoon zat. Hij werkte toen nog maar net bij ons en vroeg of wij soms ruzie hadden. Want het enige wat Mirjam zei was: ja, nee, ja, nee. In dertig seconden waren we klaar met het telefoongesprek. Meer tijd hadden we niet nodig...”

Acute zorg

De komende tijd gaan Mariëlle en Mirjam in overleg met het bestuur over hun ideeën en voornemens. De organisatie staat als huis, maar er liggen wel uitdagingen. Neem bijvoorbeeld alle landelijke ontwikkelingen rondom acute zorg die uiteindelijk ook de huisartsenpost zullen raken. Of de aanschaf en implementatie van een nieuw regionaal huisartseninformatiesysteem. Maar ook de toenemende krapte op de arbeidsmarkt. Verbinding en

samenwerking binnen de regio wordt steeds belangrijker om hieraan gezamenlijk het hoofd te kunnen bieden. Tegelijkertijd ligt daar een spanningsveld, omdat huisartsen hun autonomie bewaken, weet Mariëlle.

Familiecultuur

Medicamus stond altijd bekend als een organisatie met een sterke familiecultuur; een club waar hard werken en gezelligheid hand-in-hand gaan. Mirjam vertelt: “We weten niet zo goed hoe het komt, maar daar is wel iets in veranderd. Alsof we nu meer in eilandjes uiteen zijn gevallen. Misschien door de coronatijd of de verhuizing naar de nieuwe locatie. Hoe dan ook; we willen graag investeren in die onderlinge betrokkenheid, dus we hebben een maandelijkse ontmoeting met alle kantoor-medewerkers ingepland. Een uurtje om bij te praten, maar ook om naar pitches van collega’s te luisteren die vertellen waar ze mee bezig zijn.”

Het zoeken naar verbinding is een belangrijke kernwaarde van Medicamus. “We hebben eerst gekeken naar onze persoonlijke kernwaarden. Deze hebben we tijdens de gesprekken met medewerkers en huisartsen gecheckt. Dit resulteerde in de volgende vier kernwaarden die we willen uitdragen. Dat zijn; verbinding, gelijkwaardigheid, autonomie en klantgerichtheid”, vertelt Mariëlle.

Op rolletjes

Vlak na de benoeming regende het felicitaties en kleine cadeautjes. Mirjam laat een kaartje zien met de tekst: Welkom thuis. “Ja, dat vind ik helemaal geweldig, omdat we ons juist al zo thuis voelen.” Collega’s zijn ook blij dat het DNA van de organisatie niet verandert.

“

We hebben hetzelfde gevoel bij de organisatie; alsof het je eigen bedrijf is waar je helemaal voor gaat. En we hebben dezelfde snelheid van handelen.

”



We willen vier kernwaarden uitdragen; verbinding, gelijkwaardigheid, autonomie en klantgerichtheid

De zaken lopen op rolletjes en iedereen weet elkaar te vinden. Toch gaat dat niet vanzelf, vertelt Mariëlle. “We willen echt inzetten op verbinding en communicatie. We hebben in de afgelopen jaren veel projecten tegelijkertijd gedaan. Het is altijd moeilijk om iedereen daar even goed in mee te nemen. Soms heeft dat onbedoeld voor wantrouwen gezorgd. Die signalen hebben we meegenomen uit de gesprekken met medewerkers en huisartsen. We willen daar echt verbetering in aanbrengen. Hoe? Vooral door dingen zoveel mogelijk achtereenvolgens te gaan doen. Door heldere keuzes te maken; eerst dit, dan dat en daar duidelijk over te communiceren”.

Portefeuilleverdeling

Tot slot nog iets over de werkverdeling. Beiden houden 18 uur van de oude functie en krijgen er nog 18 uur ‘van Roland’ bij, zoals ze zelf zeggen. Zo blijft Mariëlle bijvoorbeeld de overleggen van de huisartsengroepen (hagro’s) bijwonen. Een noodzakelijke manier om ook zelf gevoed te worden en op de hoogte te blijven, vertelt ze.

Daarnaast is er een portefeuillevdeling. Mariëlle heeft de spoed-BV, Mirjam de zorg- en facilitaire BV. Mariëlle neemt de algemene zaken erbij, zoals bijvoorbeeld het overleg met het ziekenhuis en de huisartsenkring. Maar nogmaals: ze doen het vooral samen. “We praten elkaar heel goed bij, zodat we steeds weten wat er speelt. Continue sparren. Wat vind je ervan, hoe kijk jij er tegen aan?”, zegt Mirjam.

Gaan ze ook nog wel eens iets leuks doen samen? Een rondje op de tandem, bijvoorbeeld? Mariëlle en Mirjam: “Dat is wel ons voornemen. En je hebt ook ruimte nodig om na te denken. Dat past bij deze functie. Je kunt niet alleen maar vergaderen, vergaderen, vergaderen. Dan kom je niet aan reflectie toe... Als we samen aan het werk zijn, worden anderen soms gek van onze energie. Ja écht hoor...”

Mirjam: “Absoluut... Alleen ben jij een echt ochtendmens en ben ik meer van de avonden. We zeggen weleens gekscherend: die directeursfunctie hebben we nu écht 24/7 afgedekt.”